

TJENESTE

Jesaja 58,1-11 er en tydelig tekst om hvorfor kirken er til og hvordan dens vitnesbyrd til verden skal gjøres tiltalende og troverdig. Den historiske settingen er oldtidens Israel, men Skriften er også en profeti hvor Gud ser for seg hvordan kirken hans skal, og ikke skal, se ut. Les og diskuter hele skriftstedet.

Er det mulig foren religion å gro fast, bli arrogant og selvsentret? _____

Vers 3-5. Hva tenker Gud om at vi finner glede i religiøse handlinger, men samtidig tar del i systemer som utnytter mennesker for å tjene oss selv? _____

Vers 4. Er Gud for eller imot religiøs konflikt og debatt? _____

Vers 6-7. Hva slags samfunnsrettslige handlinger ønsker Gud at hans folk skal ta for seg? _____

Vers 8-11. Hva vil effekten være av at Guds folk deler budskapet om han på de måtene som er nevnt over? _____

Vers 9. Hva syns Gud om en religiøs pekefinger? _____

Les og diskuter de følgende skriftstedene om Guds kall til kirken, hvor han ber oss om å ta oss av menneskers praktiske vanskeligheter og engasjere oss i saker som gjelder sosial rettferdighet: Ordspråkene 31,8-9; Jesaja 1,15-17; Jeremia 22,3; Esekiel 16,49-50; Sakarja 7,9-10; Lukas 10,30-37; Romerne 12,15-18 og Matteus 7,12.

Tenk over dette tankevekkende sammendraget av hvorfor kirken eksisterer, tatt fra en bok om apostelkirken:

«Menigheten er det redskap Gud har valgt for å frelse mennesker. Den ble opprettet for å tjene og skal bringe evangeliet til verden. ... Menigheten oppbevarer Guds rike nåde i Kristus Jesus, og gjennom den vil Guds kjærlighet til slutt og i hele sin fylde komme til syne for 'maktene og myndighetene i himmelrommet'» (E.G. White, *Alfa og Omega*, side 11).

SETT SAMMEN

Kirken bør være kjent for den kjærligheten som finnes mellom medlemmene, for den selvoppofrende tjenesten den yter verden og for forkynnelsen av Guds gode karakter.

Kjærlighet kan ikke eksistere i isolasjon. Hver av oss må være i felleskap med Guds kirke for at vår evne til å elske slik Gud elsker, skal vokse, fordi det å få og motta kjærlighet er en essensiell del av velviljens sirkel. Kjærlighet kan heller ikke opprettholdes uten handling. Hele poenget med kirkens eksistens er å tjene verden med praktisk, aktiv og legende forkynnelse. Nettopp derfor sa Jesus: «Du skal elske din neste som deg selv» (Matteus 22,39). Å elske hverandre innad i menigheten og kjærlig tjene utad, er en mektig kombinasjon av faktorer som gir troverdighet til det budskapet kirken forkynner. Jesus sa: «Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre» (Johannes 13,35). Denne kjærligheten vil føre til at andre blir født på ny, tar del i familien og sammen hjelper hverandre til å vokse i troen.

OPPLEV

Jeg ønsker å være del av et samfunn med troende som i Guds nåde jobber for å mobilisere deres felles energi, talenter og ressurser for å endre verdens kurs med Guds gode nyheter.

Herre, led meg inn i felleskapet som din kirke er, og vis meg hvordan jeg kan tjene verden rundt meg. Gjennom medtroende, lær meg hvordan å elske som du elsker. Åpenbar for meg de gavene du har gitt meg for å forkynne evangeliet. La folk bli kjent med deg gjennom de handlingene jeg gjør i ditt navn.

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth] LINK

16 Et fellesskap som leger

utforsk • sett sammen • opplev

16 ET FELLESSKAP SOM LEGER

UTFORSK

Gud bygger et globalt samfunn som skal gjenreise hans kjærlighet og samtidig fjerne alt som skjuler den.

ET FELLESSKAP

Ved vår fysiske fødsel ble vi alle født inn i en familie. Og godt er det, siden vi er helt avhengige av familien for å vokse og utvikle oss som mennesker. Det samme gjelder vår åndelige gjenfødelse. Vi blir født på ny som en del av Guds åndelige familie, hvor vår åndelige utvikling får næring.

I den andre leksen oppdaget vi at Gud er et uselvsk vennskap, et fellesskap dannet av tre som er én. I lekse nummer tre lærte vi at Gud skapte mennesket i sitt eget bilde. Fra disse to premissene følger det at mennesker er sosiale skapninger som er til for fellesskap. Vi er på det psykologiske, emosjonelle og biologiske plan skapt for selvoppofrende relasjoner. I den fjerde leksen oppdaget vi at problemet synd slo sprekker i forholdet mellom oss og vår skaper og oss mennesker imellom. Vi har lært at synd er brudd på premissene for et forhold og fører til konflikt. Den frelsesplanen vi studerte i lekse seks til og med femten handler i sin helhet om å lege disse forholdene. I denne leksen vil vi oppdage at Gud bygger et globalt samfunn hvor hans kjærlighet igjen kan blomstre og utfolde seg. Bibelen kaller dette samfunnet «kirken».

La oss begynne i 1. Johannes 1,1-4. I vers én og to vitner Johannes om hvordan han, sammen med andre, hadde fått møte «livets ord», nemlig Jesus. Og i versene tre og fire kommer han til poenget med det hele:

«Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha _____ med oss, vi som har _____ med Far og med hans Sønn Jesus Kristus. Og dette skriver vi for at vår _____ skal være _____.»

Ordet som her blir oversatt fra gresk til fellesskap er *koinōnia* og betyr samfunn, nærhet, delt liv og å leve sammen. Johannes forteller oss at ved å ha *koinōnia* med hverandre samtidig som vi har *koinōnia* med Gud oppnår vi fullendt lykke og en glede som sprenger alle skalaer. Altså er det første vi merker oss om kirken at den skal være et samfunn av troende som har fellesskap med Gud og med hverandre.

La oss se mer på dette samfunnet for å oppdage de praktiske aspektene ved kirken. Les og diskuter Apostlenes gjerninger 2,40-47, og legg merke til fire sentrale trekk ved den første kirken:

1. De som tar del i kirkens fellesskap, blir «frelst» (vers 40 og 47). Det greske ordet som oversettes til frelse, er *sozo*, som betyr å lege, gjenreise og å gjøre helt. Kirken er altså et fellesskap hvor mennesker blir helbredet og gjort hele.

2. De som tar del i kirkens fellesskap, holder «seg trofast til apostlenes lære og fellesskapet, til brødsbrytelsen og bønnene.» Kirken er et fellesskap hvor sannhetene i Skriften blir studert og lært bort, et sted hvor folk bruker tid sammen og ber sammen.

3. De som tar del i kirkens fellesskap er gavmilde og gir av sine materielle «eiendommer». I urkirken gjorde de dette for å hjelpe «hver enkelt som trengte det».

4. Resultatet av dette fellesskapet gjorde at kirken «var godt likt av hele folket». Kirken var attraktiv! Fellesskapet åpenbarte for verden en levemåte som var fylt av kjærlighet til Gud og mennesker.

Dette er *koinōnia* i praksis. Og det er en fantastisk ting å være en del av!

FORKYNNELSE

Kirken er ikke til for seg selv. Den er kalt til å forkynne et budskap, ikke ved å lese opp teologi, men som et levende eksempel på hvordan et *koinōnia* med Gud ser ut.

«Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har

vunnet for at dere skal _____, han som kalte dere fra mørket og inn i sitt underfulle lys» (1. Peter 2,9).

Legg merke til at kirkens budskap er en positiv forkynnelse av Guds «storverk». Budskapet er med andre ord om ham, hans gode og kjærlige karakter. Når mennesker får høre budskapet, vekker det til live lovprisning i deres hjerter, siden de får vite hvem Gud virkelig er. Sannhetene kirken virkeliggjør og forkynner er ikke abstrakte tanker, akademiske teorier eller religiøse prinsipper som skal diskuteres, men et sammensatt portrett av Guds karakter, hvor hver læresetning har sin plass i bildet. Paulus sier seg enig med Peters tolkning av innholdet i kirkens budskap og definerer det som «lyset som stråler fram fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde. ... For Gud, som sa: 'Lys skal stråle fram fra mørket», han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram'» (2. Korinterne 4,4-6). Altså er budskapet som kirken har i oppgave å forkynne, Guds gode og kjærlige karakter slik den ble åpenbart i Jesus.

Det følger derfor at den ånden medlemmer av kirken viser overfor hverandre og med hvilke holdninger de deler sannhetene med verden er helt avgjørende. Efeserne 4,1-16 gjør dette klinkende klart. Gå gjennom skriftstedet vers for vers.

Vers 1. Som deler av Guds kirke, hvordan skal vi leve livene våre?

Vers 2-3. Hvordan skal vi forholde oss til hverandre innad i kirken?

Vers 7, 11-12. Hvor mange av oss har fått Guds nåde i form av nådegaver og hvor mange av oss er kalt til å ta del i tjenesten?

Vers 13. Hva er Guds viktigste formål med å utvide kirken?

Vers 15-16. Med hvilken holdning og hvorfor skal sannheten fortelles?

Herfra er det tydelig at kirkens budskap kun er troverdig hvis det blir delt med kjærlighet. Dette fører oss til kirkens kall til å møte verdens praktiske trengsler.